

מ"ת 43306/03/21 - מדינת ישראל נגד נאגי חרוב (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 43306-03-21 מדינת ישראל נ' חרוב(עציר)
תיק חיצוני: 220285/2020

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	נאגי חרוב (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עיסאם טנוס

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים של המשיב כנגדו הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות ייצור, הכנה והפקה של סמים, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, נטילת מים בגניבה ושהייה בישראל שלא כחוק.

העובדות עפ"י כתב האישום -

1. בין התאריכים 26.2.20 - 2.5.20 (להלן: "התקופה"), ובין התאריכים 10.5.20-13.5.20 שהם המשיב, תושב הרשות, בישראל ללא אשרת שהייה.
2. בחודשיים שקדמו ליום 3.5.20 המשיב בצוותא עם אחרים גידל סם מסוכן מסוג קנאביס בכמויות גדולות, והחזיק בו יחד עם האחרים בשטח מתוחם בגדר וענפים בשמורת יער סמוך לקיבוץ כישור (להלן: "השטח").
3. לצורך גידול הסמים השטח צויד בציוד רב לרבות, מערכת השקיה ובקבוקי דישון, וחובר לאספקת מים באמצעות צינור שהועבר מהשטח לעבר חלקה חקלאית סמוכה הנמצאת בבעלות חריס מולא, ללא ידיעתו או אישורו.
4. מהלך התקופה החזיק המשיב בצוותא עם אחרים ב 2740 שתילים במשקל נטו של 270.98 ק"ג.
5. מוראד אבו חמוד, תושב שפרעם, סייע למשיב ולאחרים בגידול הסמים, ומהלך התקופה הגיע לשטח וטיפל בשתילים, רכש ביום 14.3 חומר דישון וביום 3.5 הגיע להשקות את השתילים.

המשיב חלק על קיומו של מסד ראייתי לעניין עבירות הסמים -

6. לטענת המשיב הראיות הן נסיבתיות ואין די בהן גם לשלב דנן לקביעת ראיות לכאורה.
7. המשיב טען כי אין כל ראיה מתי נכח בשטח ולכמה זמן. איכונים תואמים גרסתו כי עבד בירכא, אצל יוסף מולא, משך כחודשיים מיום 5.1. לעניין זה הפנה המשיב גם לעדותו של חיכמאת מולא התומכת בגרסתו לעבודה אצל יוסף מולא בתקופה זו.
8. כמו כן, לטענת המשיב דנא שלו לא נמצא על ציוד לגידול הסמים. המשיב נדרש לשמור לילה אחד על השדה, כשנאמר לו שמדובר בשדה שומשום. אין כל ראיה כי המשיב ידע שמדובר בסם מסוכן מסוג קנאביס.
9. המבקשת טענה כי ממצאים פורנזיים ממקמים את המשיב בזירה; טענת המשיב כי נדרש לשמור לילה אחד על השדה ולא ידע שמדובר בקנאביס, עלתה רק מהלך חקירה שלישית; שקריו בחקירות ראשונות ושתיקתו בחקירותיו האחרונות מחזקות גרסת המבקשת; המשיב חזר לשטחי הרשות ביום 2.5, ועל כן הגיע אבו חמוד ביום 3.5 להשקות את השטח, ונתפס.

הראיות בתיק -

10. **מזכר רסר דוד** - בבדיקת טלפון הנוקיה שנתפס בזירה נמצא כי היה בשימוש בין התאריכים 16.2-19.3.
- מזכר רסר דוד** - מפלט שיחות לנוקיה שנתפס (המסתיים ב 967) - עולה כי המנוי היה פעיל עד ליום 15.3.
- מזכר רסמ מארד** - מניתוח ממצאי הנייד של המשיב, שנתפס עליו מועד מעצרו (מנוי המסתיים ב 517) עולה כי אוקן ממרץ 2020 בשטח ישראל - בירכא, תובל, עמקה, לפידות עד ליום 2.5.20. ביום 2.5.20 יצא המשיב לכיוון השטחים עד ליום 10.5.20, ובתאריך זה מאוכן שוב בירכא.
- ביום 13.5.20 מאוכן בישראל, וביום 14.5 מאוכן בשטחים.

11. **דנא של המשיב נמצא על אוזניות, בדלי סיגריות וטלפון נייד** מסוג נוקיה שנתפסו בזירה.
12. **מזכר רסב סרחאן** - ביום 7.3.21 מהלך הובלה עם המשיב למקומות בהם לטענתו עבד ושהה בירכא, ביקש המשיב שיובילו אותו לצומת ירכא בדרך תפן שם בסביבה נמצאת המזבלה בה עבד ואסף מתכת וישן בקונטיינר במקום. עם הגיעם לכניסה לירכא בכביש תפן, אמר המשיב כי המקום אינו מוכר לו ולא יודע להוביל מקום עבודתו ושהייתו באותה תקופה. המשיב טען כי זוכר כפר ג'וליס וביג בירכא, שנהג לראות, ונמסר לו כי זה לא מסתדר עם כביש תפן וגרסתו בחקירה. המשיב מסר שלא יודע

להוביל למקום בו עבד ושהה ברכא

הודעות -

13. **אמיר יהודה דרור**, מפקח ברשות מקרקעי ישראל, העיד ביום 4.5.20 כי השטח הינו בבעלות מדינת ישראל, שבדר"כ לא מגיעים אליו מבקרים "זה שטח שהוא חורש טבעי ללא דרכי גישה ורק מי שמעבד את השטח החקלאי שלו בסמוך מגיע לאיזור"

14. **ענאן טאפש**, קב"ט בכפר כישור לבעלי צרכים מיוחדים, סיפר ביום 5.5.20 כי הכניסה לשטח היא רק לצרכי הכפר או לחקלאים שבבעלותם שטח באזור. מאז פרוץ הקורונה המקום סגור ואין כניסה לאף אחד למעט עובדי המקום, ומקרים בודדים בהם ניתן אישור מעבר לכלים כבדים לחקלאים. ישנן כניסות נוספות המובילות לשטח בדרכי עפר דרך אל אסד או מכפר ירכא

15. **יוסף מולא** - בחקירה ראשונה מיום 8.3.21 סיפר כי עובד עם אחיו בתחנת מעבר לפסולת גושית, ומעסיק תושבי שטחים בעלי אישורי שהייה. מכיר את המשיב, לפני כשנה ושלושה חודשים או יותר הגיע אליו ורצה לעבוד אצלו. הוא בדק אישור שהייה, ולאחר כיומיים כשגילה שאין לו סילק אותו. המשיב היה אצלו כשבוע, ישן בקונטיינר. עם זאת, כשהוצגה לו תמונה של המשיב, טען שאינו מכיר אותו

בחקירה נוספת ביום 10.3 טען כי המשיב הגיע אליו בשנת 2019, בין חודשים 8-10 וביקש לעבוד במזבלה. לאחר כשבוע התברר כי לא ניתן להעסיק את המשיב, אז סילק אותו. בזמן שהמתין לאישור, המשיב ישן בקונטיינר ליד המזבלה, עבד אולי 4-5 ימים

16. **מולא חיכמאת** - בעל מסגריה, מוכר את הפסולת ליוסף מולא. המשיב עבד אצל יוסף, ונהג לקבל ממנו את הפסולת, ולשקול אותה. היה ביניהם קשר טלפוני מסגרת העבודה

17. המשיב -

בחקירה ראשונה מיום 5.3 טען כי עבד במזבלה ברכא אצל יוסף מולא, כשלושה חודשים. בלילות נהג להסתובב בחורש בהרים, כדי שלא להיעצר ע"י משטרה. נהג לישון באותו מקום משך כל התקופה. יכול להראות את מקום הלינה ומקום העבודה. כיום מתגורר ליד חברון ועובד בברזל

טען כי הטלפון היחיד שיש ברשותו מזה 3 שנים, הוא הטלפון שנתפס עליו מועד מעצרו. עבד ברכא מיום 5.1. המזבלה נמצאת ברכא ליד הכביש מוביל לתפן, נהג לישון באחד הקונטיינרים שהיו במקום, ונהג לעלות לחורשה לשתות. טען כי ביום תפיסת הסמים ראה רכבים של הצבא נכנסים מכביש תפן לכביש עפר, קרוב למקום בו נהג לישון, ולכן הלך למקום העבודה, לקח את התיק ועזב

בחקירה נוספת מיום 7.3, לאחר שיצא להובלה עם השוטרים, לא ידע להבהיר טענתו בחקירה קודמת כי יכול להוביל את השוטרים למקום העבודה והלינה, אולם מהלך הובלה שבוצעה היום לא זכר דבר "**האזור הזה שלקחתם אותי אליו אני לא מכיר**"

לא ידע ליתן כל תיאור של מי שכביכול היה מעסיקו, יוסף מולא.

כשעבד בירכא היה לו את אותו הנייד בו משתמש כיום, **לא היו לו מכשירים נוספים. לא נוהג להשתמש באוזניות**

כשהוצגו לו תמונות מהזירה, **טען כי לא מכיר את המקום**. כך גם כשהוצג לו מקום הלינה בזירה, הטלפון שנתפס וחפיסת סיגריות. **לא היה במקום ולא עישן שם**. הוא מעשן מרלבורו, הסיגריות שהוצגו לו הם נובלס, זה לא שלו. גם האוזניות שנתפסו בזירה הוצגו לו, וטען שאינם שלו

"הייתי עולה להר לחורש מסתכל וחוזר אבל למקומות האלה לא נכנסתי לשם בכלל"

לא ידע להבהיר ממצאים פורנזיים על בדלי סיגריות, אוזניות וטלפון שנתפסו בזירה

בחקירה מיום 10.3 שינה המשיב גרסה וטען כי בחור בשם מחמוד אמר לו לבוא לשמור על שדה שומשום, עבד אצלו לילה אחד בלבד. הוא לא יודע בדיוק מי הוא, פגש אותו בירכא, שם אותו במקום בערב והלך. אישר כי תמונות מהזירה שהוצגו לו בחקירה קודמת, זה המקום בו היה; הסיגריות והאוזניות שהוצגו לו הם שלו

לא אמר את האמת בעדות קודמת כי נאמר לו שזה סמים, והוא לא ידע

זיהה את הנוקיה שהוצגה בפניו "זה מכשיר שלי שהיה שם ליד המזרון שהייתי ישן שם"

יוסף מולא לטענתו שקרן, הוא עבד אצלו במזבלה והוא ידע שאין לו אישורים

עבד לילה אחד בשדה וחזר לכפר שלו כי ירו באחיו. מחמוד הגיע אליו למזבלה ושאל אותו אם רוצה לעבוד אצלו בלילה. הוא היה שתוי אותו מועד, ומחמוד הסיע אותו מהמזבלה למקום, הראה לו את המזרון ואמר לו לשמור שחזירים לא יאכלו את השומשום. מחמוד הגיע בבוקר והחזיר אותו למזבלה

לא ידע להבהיר שיחות טלפון שבוצעו מהנייד שלו למולא פיראס, שנעצר יחד עם מוראד אבו חמוד בשדה הסמים

לטענתו מולא חיכמאת נהג להביא ברזל למזבלה

בחקירה מיום 11.3 לא ידע להבהיר מדוע שמוחמד יבקש להעסיק שומר שתוי

עומת עם עדות קודמת בה טען כי ברח כשראה רכבי צבא, **וסירב לענות על השאלה "אני לא רוצה להיחקר יותר"**

כך גם כשעומת עם טענתו שחזר לשטחים לאחר ששמר בשטח לילה אחד, כאשר הטלפון שלו היה פעיל עד תאריך 15.3 "אין לי מה להגיד הבנתי את השאלה הערת חוקר החשוד מנסה להתחמק תופס את ראשו ואומר לא רוצה להגיד יותר אתמול אמרתי לך הכול אין לי מה להגיד יותר"

בחקירה מיום 15.3 טען המשיב כי לאחר שעזב לשטחים לא חזר עד מועד מעצרו, וכשעומת עם איכוני הנייד שלו שמראים כי חזר לארץ ואוכן בירכא בין התאריכים 10.5-13.5 אמר שלא זוכר והחל לצעוק, שאל את החוקר כמה כסף קיבל כדי לעצור אותו וסירב להמשיך בחקירה

המשיב לא ידע ליתן כל הסבר לשיחות עם חיכמאת מולא מהלך הזמן בו שהה בשטחים בין התאריכים 10.5-2.5, ולא עבד במזבלה

הכרעה -

18. הלכה היא כי לצורך החלטה על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית, ביהמ"ש אינו נדרש לבחון מהימנות עדים או משקלן של ראיות, למעט במקרים בהם נגלות בחומר החקירה סתירות מהותיות המכרסמות באופן מהותי בעוצמת התשתית.

די בשלב זה בבחינת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה.

(ראה - בש"פ 4698/20 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 16.8.20; בש"פ 7923/19 אבו דיב נ' מדינת ישראל, מיום 15.12.19; בש"פ 1597/20 מדינת ישראל נ' אבו סעב, מיום 11.3.20).

במסגרת זו אין די בהעלאת ספקות או תזות חלופיות אפשריות מצד ההגנה כדי להפריך הערכה ראשונית זו, אלא במקרים נדירים, בהם "חוסר המהימנות זועק מן הראיה ונוטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכזאת" (בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' דחלה, פ"ד נב(1) 625, 629 (1998)).

גם ראיות נסיבתיות יכולות להתגבש לכלל מארג של ראיות היכולות להצדיק הותרת נאשמים במעצר (בש"פ 1977/94 אוחנה; ראה גם בש"פ 8311/13 אברמוב פסקה 21 והאסמכתאות שם).

19. עיון בחומר החקירה מעלה קיומה של תשתית לכאורית לעבירות המיוחסות למשיב, כפי שיפורט להלן -

ראשית, המשיב הודה כי שמר על השטח ושתילי הקנאביס, חרף טענתו להעדר ידיעה כביכול שמדובר בסמים, למצער לילה אחד מהלך התקופה.

כידוע, הלכה היא כי המבחן לקיומה של "החזקה" הוא מבחן "השליטה".

בע"פ 250/84 דן הוכשטט נ' מ"י, פ"ד מ(1) 838 קבע כב' השופט ברק כי ביחס לעבירת החזקת סם מסוכן, משמעות מושג השליטה -

"כי לאדם היכולת, על פי מהלך העניינים הטבעי והרגיל, להגיע לעשייה פיסית בחפץ. או שבידו היכולת לקבוע את גורלו הפיסי של החפץ... תנאי הוא, כי יכולת זו על כל היבטיה תהיה בלעדית לאותו אדם או לו ולאחרים הפועלים עמו בצוותא"

לשיטת כב' השופט ברק, פוטנציאל העשייה הפיסית בנכס קיים גם ביחס לנכס המוחבא ברשות הרבים, וכלשוננו -

"שתי החלופות הן שתי פנים לעיקרון אחד. עיקרון זה הוא פוטנציאל העשייה הפיסית בחפץ. פוטנציאל זה קיים לא רק בחפץ "המצוי בידו"... אלא גם בחפץ המצוי "בכל מקום שהוא"... בין שאותו מקום "שייך לו" (כגון דירתו בעיר אחרת) "ובין אם לאו" (כגון חפץ המוחבא ברשות הרבים)".

עוד קבע כב' השופט ברק כי תנאי לשליטה הוא בבלעדיותה -

"אדם שולט בחפץ, כאשר זיקתו אליו היא מיוחדת, נבדלת משל אחרים. אך נניח, כי אדם מחביא חפץ ברשות הרבים, כגון בגן ציבורי או בשדה ריק, באופן שעובר אורח אינו עשוי למצוא אותו אלא בדרך מקרה. נראה לי, כי במצב דברים זה שולט אותו אדם בחפץ"

בע"פ 7362/01 סעד נ' **מדינת ישראל** קבע כב' השופט טירקל כי די בכך שחפץ מצוי בידיו של אדם או נמצא בשליטתו, כדי שתיווצר חזקה שבעובדה - המבוססת על ניסיון החיים והשכל הישר - כי החפץ מצוי בהחזקתו.

מכלול הממצאים יכול ליצור חזקה שבעובדה, לפיה מי שהחזיק בסם גם ידע שהוא מחזיק בסם. משנוצרה חזקה שבעובדה, רשאי הנאשם, כמובן, לסתור אותה; אולם, מתן הסברים שאינם אמינים, עלול דווקא לחזק את משקל הראיות היוצרות את החזקה שבעובדה.

ראה לעניין זה גם - ת"פ 60520-11-14 מ"י נ' **שרונה אבו חמרה**, מיום 10.2.15; ח"א 726/13 **התובע הצבאי נ' רב"ט ניל פורמן**, מיום 10.2.14

יובהר, כי הדברים אמנם נאמרו לעניין החזקת סמים, אולם הם יפים, גם לעניין גידול, ייצור והפקה (ראה לעניין זה ת"פ 40422/99 מ"י נ' **ווסאם חמדאן**, מיום 16.9.01)

בענייננו, די בשמירת המשיב על השטח, למצער לשלב דנן, כדי לייחס לו שליטה וליצור חזקה הן לעניין החזקת הסם והן בדבר מודעותו כי מדובר בסמים.

שנית, גרסת המשיב כי הועסק למשך לילה אחד בלבד לשמור על השטח וסבר שמדובר בגידולי שומשום, אינה עולה בקנה אחד עם מארג הראיות בתיק והשכל הישר - המשיב טען כי עבד במזבלה אצל יוסף מולא משך כחודשיים, אולם לא ידע ליתן כל תיאור של מי שכביכול העסיקו משך התקופה,

ולא ידע להוביל את השוטרים למקום עבודתו או שהייתו, בניגוד לנטען בחקירותיו.

יודגש, כי גם יוסף מולא, אשר באופן תמוה זכר היטב את שמו של המשיב כמי שעבד אצלו משך יומיים בלבד לפני למעלה משנה, לא זיהה אותו כשהוצגה בפניו תמונה של המשיב; המשיב לא ידע להבהיר שיחות טלפון בינו לבין חיכמאת מולא, עמו כביכול היה בקשרי עבודה בלבד, מהלך זמן בו שהה בשטחי הרשות ולא עבד במזבלה;

המשיב גם לא ידע לספק כל הסבר לשיחות טלפון בינו לבין מולא פיראס, שנתפס יחד עם מוראד אבו חמוד בשטח עת הלה, לכאורה, הגיע על מנת להשקות את גידולי הקנאביס יום לאחר עזיבת המשיב את הארץ; הטענה כי המשיב הועסק לשמירה על השטח למשך לילה אחד בהיותו שתוי, אינה סבירה;

גרסת המשיב כי שהה במקום עלתה רק מסגרת חקירתו השלישית, לאחר שעומת חקירה קודמת עם ממצאים פורנזיים בזירה; סתירות בגרסאות המשיב הן באשר להימצאותו בזירה והן בנוגע לסיבת עזיבתו את הארץ חזרה לשטחים, כמו גם סירובו לענות על שאלות עת עומת עם הראיות כנגדו, מחזקים ותומכים בגרסת המבקשת.

שלישית, כבר נקבע כי ניתן להורות על מעצר נאשם עד תום ההליכים גם כשכל הראיות נגדו נסיבתיות, ובלבד שהמארג הכולל יוצר על פניו מסכת רצופה של ראיות מפלילות שיש בה כדי לבסס הרשעה, ובלבד שהמסקנה המפלילה תגבר בברור על כל תיאוריה עובדתית חלופית אחרת) ראה בש"פ 5596/18 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 16.8.18).

לעניין זה יפים גם דברי כב' השופט הנדל, בפסק דינו מהעת האחרונה, בש"פ 1714/21 **נועם אטיאס נ' מ"י**, מיום 15.3.21 כהאי לישנא -

"בעניין זה יש להדגיש כי השלב של מעצר עד לסיום ההליכים אינו דומה לשלב הכרעת הדין. כך, למשל, שתיקתו של חשוד בחקירה אינה בעלת אותה עוצמה של שתיקה בבית המשפט במסגרת ההליך הפלילי. כך או כך, על התביעה להוכיח קיומן של ראיות לכאורה במסגרת בקשת מעצר עד לסיום ההליכים. אשר לראיות נסיבתיות, העניין מורכב ועדין. מצד אחד, ניתן להרשיע על יסוד ראיות נסיבתיות אם הן מובילות למסקנה הגיונית אחת. מן הצד האחר, בבקשה למעצר עד לסיום ההליכים יש לשקול אם יש ראיות לכאורה ביחס לאפשרות של הרשעה על פי הכללים של ראיות נסיבתיות. התייחסתי לעניין בבש"פ 5588/12 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל (24.9.2012), שם נקבע כי יש שלוש קבוצות: הראשונה - הראיות לכאורה הנסיבתיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת; השנייה - הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכך יהא לאחר סיום ההליך העיקרי. השלישית - מקרי ביניים, שבהם הראיות לכאורה עשויות להביא להרשעת הנאשם בתום ההליך, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אצלנו עסקינן במצב הביניים, אך לנוכח החומר, לרבות הספרות שזוהו על גבי לוחית הרישוי וחוות דעת המומחה שהוגשה לעיוני, ושנערכה לאחר החלטת בית המשפט המחוזי - עולה כי הוכחו לכאורה ראיות התומכות בהרשעה במידה הנדרשת בשלב זה. אין בכך להביע עמדה בשאלה אם הראיות יובילו בהכרח להרשעת העורר בסיום המשפט, והרי יש לאפשר לדינמיקה של ההליך וליתר שלביו לדבר בסיומו" (הדגשות אינן במקור)

בעניינו, מארג הראיות כמפורט בהרחבה לעיל, מביא למסקנה כי די בהן כדי להביא לסיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

45. מהטעמים לעיל, אני קובע קיומה של תשתית לכאורית המקימה פוטנציאל הרשעה סביר בעבירות הסמים המיוחסות למשיב בכתב האישום.

עילת המעצר -

46. עבירות של גידול או ייבוא והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, מקימות עילת מעצר סטטוטורית, ובית המשפט העליון קבע לא אחת כי נאשמים בעבירות כדון דא, לא ישוחררו ככלל לחלופות מעצר, אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן. הלכה זו תקפה גם כאשר מדובר בצעיר ללא עבר פלילי, לצד תסקיר חיובי(ראה -בש"פ 2878/17, בש"פ 2773/17, בש"פ 7902/18, בש"פ 8262/18; בש"פ 6828/19 **עלא אבו כף נ' מ"י**, מיום 27/10/2019).

47. במקרה שבפניי, הדברים אמורים מקל וחומר לאור כמות הסם הגדולה בה מדובר כ- 270 ק"ג וביצוע העבירות, לכאורה, לאחר תכנון מקדים שהצריך הכנת השטח לגידול הסם כולל מערכת השקיה ודישון ורכישת הצידוד הרב שנתפס במקום

48. עוד יצוין, כי תנאי לשחרורו של נאשם לחלופה הוא מתן אמון בו. בנסיבות דנן, היות המשיב תושב השטחים, אישומו בעבירות סמים מעבר לשהייה בלתי חוקית בארץ, והימלטותו חזרה לשטחי הרשות ביום האירוע ופשיטת המשטרה על המקום כך שלא ניתן היה לעצרו ולחקרו משך כשנה, אינו מאפשר מתן אמון בו, ובצד חזקת המסוכנות הסטטוטורית מקים גם חשש להימלטות מאימת הדין

49. בנסיבות אלו- אין גם מקום לבחון חלופה; המשיב אינו עומד בחריגי הלכת קונדוס, מעשי המשיב מקימים הן עילת מסוכנות והן חשש ממשי להימלטות מאימת הדין, רף אישום גבוה.

50. על כן, אני מורה על מעצרו הממשי של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"ז אייר תשפ"א, 29 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.